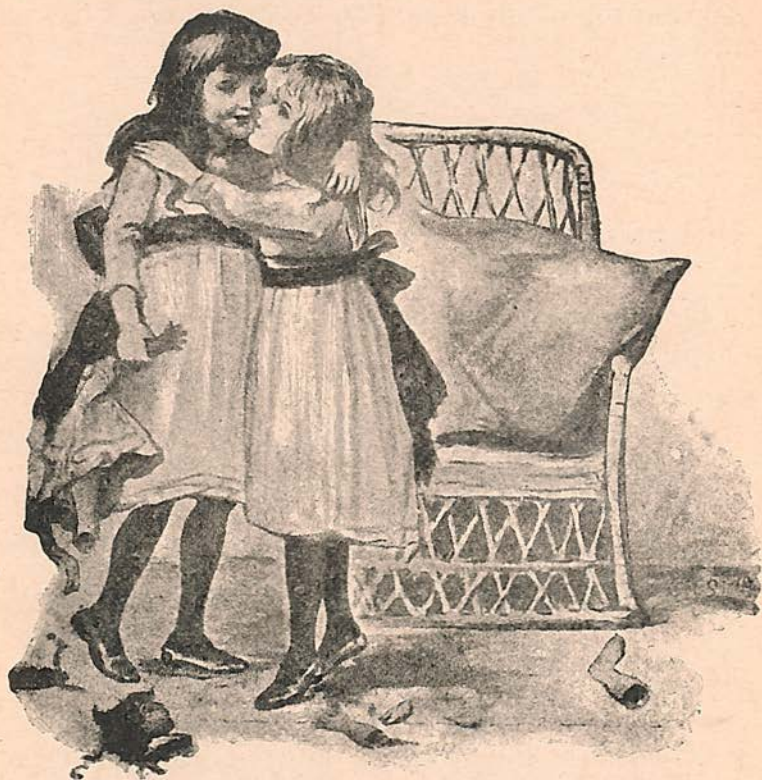

лѣма грѣшка сторила, но нѣмало какво да се прави: станалото се не връща.

Докато Надежда се чудѣла, какво да дума прѣдъ кака си, ето че Вѣрка влѣзла въ стаята.

И двѣтѣ сестрици останали, като грѣмнати: Вѣрка отъ жалостъ за куклата си а Надежда отъ страхъ и отъ срамъ за стореното зло.

Догдѣто Вѣрка се наредила да гѣлчи сестричето си Надежда се хвърлила на шията ѝ, прѣгърнала я и съ просълзени очи казала: